

Contel·lacions d'un tot infinit.
Trobada amb els artistes de l'exposició.
 Trobada amb Pepa López Poquet, Vicente Tirado del Olmo i David Ferrando Giraut junt amb el comissari de l'exposició i entorn de la proposta elaborada per a aquest tercer moment del cicle *Reinventar el possible / Accionar l'imaginable*.
 Data: 1 de desembre
 Horari: 19:00 h
 Lloc: sala d'exposicions

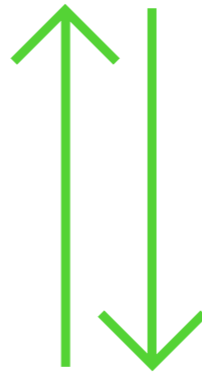
Koyaanisqatsi, de Godfrey Reggio
 Sense veu humana, tan sols amb el poder de les imatges i la banda sonora minimalista del compositor Philip Glass, aquest film, realitzat entre els anys 1975 i 1982, és un singular documental que reflecteix la col·lisió entre dos móns obligats a conviure. Koyaanisqatsi és un vocable extret de l'antiga llengua *hopi*, tribu americana que habita a l'altiplà central d'EUA i que significa 'vida en desequilibri'. 1982 - EUA - 86 minuts - VO
 Data: divendres 22 de desembre
 Horari: 19:00 h
 Lloc: aula capitular del Centre del Carme

La possibilitat. Grup de lectura, discussió i imaginació política
 Entendre la lectura i discussió d'un text des del cos col·lectiu i la possibilitat d'establir diferents possibilitats d'anàlisi obertes a la interpretació dels participants, invita a pensar en la construcció d'altres eines d'investigació des del prisma del comú. Coordinació: Àngela Montesinos Lapuente.
 Dates: dijous 11, 25 de gener, i dijous 1, 15 de febrer
 Horari: 19:00 h a 21:00 h
 Lloc: diversos espais del Centre del Carme
 Inscripció: Tel. 96 192 26 44 / 96 315 20 24;
 didactica@consorciomuseos.es

The radiant. The otolith group
 Produït per a la dOCUMENTA (13), de 2012, aquest assaig cinematogràfic té la difícil tasca de representar les seqüeles invisibles de la pluja nuclear. Per a això, viatja a través del temps i l'espai per a invocar les promeses històriques de l'energia nuclear i les amenaces de la seua radiació que convergeixen entre les ciutats il·luminades del Japó i els llogarets evacuats immediatament després dels desastres del terratrèmol de Tohoku, que va desencadenar el tsunami de 2011. Aquest document cinematogràfic ofereix llampades sobre la forma i la presència d'una entitat invisible i la seua manifestació abstracta a través de fenòmens visuals.
 2012 - 64 min 14 s - VOSE. Col·lecció MACBA. Fundació MACBA.
 Data: divendres 9 de febrer
 Horari: 19:00 h
 Lloc: aula capitular del Centre del Carme

reinventar
el possible

accionar
l'imaginable

Centre del Carme. Carrer Museu 2, València
 Informació: 961 922 649 - 963 952 024
 didactica@consorciomuseos.es
 www.consorciomuseos.gva.es
 De dimarts a diumenges 11.00 h - 21.00 h

TOTS
A UNA
veu

CONSORCI
DE MUSEUS
DE LA
COMUNITAT
VALENCIANA

CCCC
Centre del Carme
Cultura Contemporània

pepa lópez poquet
david ferrando guiraut
vicente tirado del olmo

cons-
tel·lacions
d'un tot
infinit

tercer moment — 3/4

des — feb

accionar l'imaginable
reinventar el possible

Constel·lacions d'un tot infinit

Tota definició de *paisatge* porta implícita una certa idea de construcció. Una forma d'articulació conjunta entre subjecte i objecte. Una doble tensió que oscil·la entre un conjunt d'idees que prové de l'exterior i una manera d'entendre-les en conjunt en un imaginari interior.

A partir d'eixe exercici incert que és la mirada, en esta exposició abordem un ampli conjunt de relacions que s'establixen en ella per mitjà de la reflexió de la imatge-tècnica i l'impuls per documentar la naturalesa des d'una posició empàtica d'exterioritat.

Algunes de les preguntes que ací plantejem són: com ens posicionem enfront del paisatge?, com analitzem i documentem les capacitats sensorials de la naturalesa?, de quina manera la tecnologia ha condicionat la percepció d'alguns aspectes sensorials del paisatge?

En l'experiència fenomenològica que busca fonamentar el sensorial per mitjà de l'anàlisi d'entitats inefables, naturals i computacionals, apareix davant de nosaltres la idea d'infinit. I aquest infinit, el significat del qual sobrepassaria de manera permanent els intents de fitar, definir i colonitzar el paisatge, ens captiva per l'existència d'una idea de totalitat inabastable.

La imatge com a matèria per a l'anàlisi del sensorial, el paisatge com a objecte del desig, i l'estudi de la naturalesa, la seua estructura, els components i els principis en què es fonamenta la realitat, són les claus per a entendre aquesta exposició i per a percebre que en l'actualitat hi ha sempre una imatge disponible per a representar el món. I, de manera quasi generalitzada, aquesta imatge ha sigut generada per un mecanisme autònom: un producte d'enginyeria en el qual hem delegat per a representar-nos.

Pepa López Poquet, David Ferrando Giraut i Vicente Tirado del Olmo analitzen en aquesta exposició algunes d'aquestes idees i posen en circulació i relació una sèrie d'imatges fixes i en moviment que transiten entre aquestes tres sales, com a projectes independents i al mateix temps interrelacionats.

Constelaciones de una totalidad infinita

Toda definición de “Paisaje” lleva implícita una cierta idea de construcción. Una forma de articulación conjunta entre sujeto y objeto. Una doble tensión que oscila entre un conjunto de ideas que proviene del exterior y una forma de entenderlas en conjunto a un imaginario interior.

A partir de ese ejercicio incierto que es la mirada, en esta exposición abordamos un amplio conjunto de relaciones que se establecen en ella mediante la reflexión de la imagen-técnica y el impulso por documentar la naturaleza desde una posición empática de exterioridad.

Algunas de las preguntas que aquí planteamos son: ¿cómo nos posicionamos frente al paisaje? ¿cómo analizamos y documentamos las capacidades sensoriales de la naturaleza? ¿en que modo la tecnología ha condicionado la percepción de algunos aspectos sensoriales del paisaje?.

En la experiencia fenomenológica que busca fundamentar lo sensorial mediante el análisis de entidades inefables, naturales y computacionales, aparece ante nosotros la idea de infinito. Y este infinito, cuyo significado sobrepasaría de forma permanente los intentos de acotar, definir y colonizar el paisaje, nos cautiva por la existencia de una idea de totalidad inabarcable.

La imagen como materia para el análisis de lo sensorial, el paisaje como objeto del deseo, y el estudio de la naturaleza, su estructura, los componentes y los principios en los que se fundamenta la realidad, son las claves para entender esta exposición y para percibir que en la actualidad hay siempre una imagen disponible para representar el mundo. Y de forma casi generalizada esa imagen ha sido generada por un mecanismo autónomo: un producto de ingeniería en el cual hemos delegado para nos representar.

Pepa López Poquet, David Ferrando Giraut y Vicente Tirado del Olmo analizan en esta exposición algunas de estas ideas y ponen en circulación y relación una serie de imágenes fijas y en movimiento que transitan entre estas tres salas, como proyectos independientes y al mismo tiempo interrelacionados.

Constellations of an infinite totality

Any definition of “Landscape” implies a certain idea of construction. A form of articulation between subject and object. A double tension that oscillates between a set of ideas that comes from the outside and a way of understanding them together with an inner imaginary.

From that uncertain exercise that is the way as we look, in this exhibition we approach a wide set of relationships that are established in it through the reflection of the technical image and the impulse to document nature from an position of exteriority.

Some of the questions that we pose here are: How do we position ourselves in front of the landscape? How do we analyze and document the sensorial capacities of nature? And In what way has technology conditioned the perception of some sensorial aspects of the landscape?

In the phenomenological experience that seeks to ground the sensory through the analysis of ineffable, natural and computational entities, the idea of infinity appears before us. And this infinite, whose meaning would permanently surpass the attempts to delimit, define and colonize the landscape, captivates us by the existence of an a idea of totality that can not be bounced.

The image as a matter for the analysis of the sensory, the landscape as an object of desire, and the study of nature, its structure, the components and the principles on which reality is fundamental, are the keys to understanding this exhibition and to perceive that in the present there is always an image available to represent the world. And almost generalized that image has been generated by an autonomous mechanism: a product of engineering in which we have delegated to represent us.

Pepa López Poquet, David Ferrando Giraut and Vicente Tirado del Olmo analyze in this exhibition some of these ideas and put into circulation and relationship a series of fixed and moving images that travel between these three rooms, as independent form and, at the same time, like interrelated projects.